

Sygn. akt III Kow.1002/15pr

POSTANOWIENIE

Dnia 06.08.2015r.

Sąd Okręgowy w Słupsku Wydział III Penitencjarny w składzie:

Przewodniczący Sędzia SO w Słupsku Jan Filipczyk

Protokolant sekr. sądowy Daria Staroń

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Słupsku Jacka Kamińskiego oraz Zastępcy Kierownika Działu Penitencjarnego Aresztu Śledczego w S. P. G.

po rozpoznaniu na posiedzeniu w Areszcie Śledczym w S. - Oddział Zewnętrzny w U. wniosku **skazanego** o udzielenie mu przerwy w odbywaniu kary pozbawienia wolności oraz po wysłuchaniu Prokuratora, który wnosił o nie uwzględnienie wniosku

na podstawie art.153§2kkw

p o s t a n o w i ł:

1. **odmówić skazanemu R. G. s. S.** udzielenia przerwy w odbywaniu kar: roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego Ł. Ś.z dnia 23.12.2004r., sygn. akt VK 219/04; 5 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego Ł. Ś.z dnia 14.05.2015r., sygn. akt VK 366/15;
2. zwolnić skazanego od kosztów sądowych w części dotyczącej wydatków i obciążyć nimi Skarb Państwa;

UZASADNIENIE

Skazany R. G. złożył wniosek o udzielenie mu przerwy w odbywaniu kary pozbawienia wolności, uzasadniając go koniecznością sprawowania opieki nad chorą konkubiną i dziećmi

Wniosek nie jest zasadny.

Jak wynika z wywiadu kuratora sądowego skazany na wolności mieszkał z konkubiną i dwiema córkami w wieku 11 lat. Sytuacja materialna rodziny skazanego jest niewątpliwie trudna, tym niemniej konkubina radzi sobie z problemami życia codziennego. Rodzina skazanego objęta jest opieką pomocy społecznej. Konkubina miesięcznie dysponuje kwotą 699 zł, w tym alimenty po 300 zł na każdą córkę. Poza tym otrzymuje okresowo (co 2 miesiące) zasiłki celowe po 250 zł. Konkubina od wielu lat choruje na cukrzycę, co ma związek również z chorobami oczu. Taki stan istnieje jednak od wielu lat.

Skazany uprzednio korzystał z przerwy w karze, z której jednak nie powrócił do zakładu karnego. Ukrywał się wraz z rodziną i dziećmi. Obecnie skazany w zakładzie karnym pracował zarobkowo i pomagał swojej rodzinie, został jednak wycofany z zatrudnienia, z uwagi na toczące się kolejne postępowanie karne.

Niemożliwość uczestniczenia skazanego w codziennym życiu rodziny, czy udzielania niezbędnej opieki swoim bliskim, jest zwykłą i naturalną konsekwencją odbywania kary w warunkach izolacji. Dopuszczając się przestępstw, skazany musiał się liczyć z tym, że zostanie osadzony w warunkach izolacji, celem odbycia kary. Musiał mieć zatem świadomość konsekwencji swojego zachowania.

Biorąc powyższe pod uwagę stwierdzić należy, że nie zostały spełnione przesłanki określone w art.153§2kkw, które uzasadniałyby udzielenie skazanemu przerwy w odbywaniu kary pozbawienia wolności. Z tego też względu, uznając wniosek skazanego o udzielenie mu przerwy w karze za niezasadny, postanowiono jak wyżej

Mając, zatem na uwadze powyższe okoliczności należy stwierdzić, że nie została spełniona przesłanka z art.153§2kkw w zakresie ważnych względów rodzinnych uniemożliwiających wykonywanie kary, uzasadniająca udzielenie skazanemu przerwy w karze.

Dlatego też, postanowiono jak wyżej.

O kosztach postępowania przed Sądem orzeczono na podstawie przepisu art.626§1 kpk w zw. z art.624§1 kpk w zw. z art.1§2kkw.